

γαμήσῃ. Εἴτε ὅτι εἶναι ἐκ διαθήκης κληρονόμος αὐτοῦ ἐκ παραλλήλου καὶ πάλιν πρὸς τὰ τέκνα της. Εἴτε, τέλος, ὑπογράφει ὡς ἐπίτροπος τῶν ἀνηλίκων τέκνων της. Τὸ τελευταῖον ὅμως τοῦτο ἀποκλείεται ἐκ τοῦ ὅτι ὑπογράφουν καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα. Διότι τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἥσαν ἐνήλικα. Ἀτυχῶς οὐδεμίαν εἰκασίαν δύναμαι νὰ κάμω περὶ τοῦ λόγου, διὸ ὃν θ' ἀνεμιγγύετο ἢ ἡτο ἀναμεμιγμένος εἰς τὴν πώλησιν τῆς πατρικῆς περιουσίας τῶν τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος ὁ Ἅγιος Ἐλασσῶνος Ἰγνάτιος, ἀφοῦ ἄλλως δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω ἂν οὗτος ἡτο πρὸς μητρὸς ἢ πρὸς πατρὸς θεῖος, καίτοι τὸ δεύτερον θεωρῶ ὡς πιθανότερον. Βλέπε καὶ σχετικὸν 32. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀμέσου ἀντιπροσωπείας βλέπε 66.

1   ‘Ο Δέρκων Γρηγόριος ἐπιβεβαιοῖ

2 ὃ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιτροπικοῦ ἡμῶν γράμματος δηλοποιοῦμεν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι, ἢ τε χήρα τοῦ μακαρίτου βιστιάρη γεωργίου ὀθωναίου,
 3 καὶ τὰ δοφανὰ αὐτοῦ, ὃι εἰς τὰ ἐν σίφνῳ πατρικά μας κτήματα, ὃσα με(τὰ) τὸν
 4 θάνατον τοῦ μακαρίτου ἀγίου ἐλασσῶνος κυρίου Ἰγνατίου ἔμειναν ἀπώλητα,
 5 διορίζομεν ἐπιτρόπους ἀπὸ μέρους μας τὸν εὐγενέστ(ατον) σινιόρ Κωνσταντά-
 6 κην Ἰωάν-
 7 νον πάου, καὶ τὸν εὐγενέστ(ατον) σινιόρ νικολάκην βαλέταν, διὰ νὰ ἐπιστατήσουν
 8 νὰ πωληθῶσι τὰ ἔξης εἰσέτι ἀπώλητα πράγματά μας, δηλαδή: τὸ εἰς τὸν κῆ-
 9 πον ἀμπέλι, τὸ εἰς τὸν μαραθίτην χωράφιον, τὴν εἰς τὸν ποταμὸν
 10 σκάλαν, λεγομένην τῆς λιανῆς, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου γεωργίου,
 11 τὰ ἔξω τοῦ κάστρου δύω κελλαράκια, τὰ ἔτερα δύω ἔξω τοῦ κάστρου ἐργα-
 12 στήρια, τὰ εἰς τὴν ἀγίαν αἰκατερίναν, καὶ ὅτι τὰ πωλητήρια γράμματα, δ-
 13 ποῦ θέλουν γίνη ἀπὸ μέρους τῶν εἰρημένων ἐπιτρόπων μας, θέλουν ἔχη τὴν
 14 ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος ἐν παντὶ τόπῳ καὶ κριτηρίῳ, ὡσὰν νὰ τὰ ἔχη ἐκ μέρους
 μας, καὶ
 15 ὃι τὰ πωληθέντα πράγματα εἰς τὸ ἔξης θέλουν ἔχει ἀναφαίρετα καὶ ἀναπό-
 σπαστα ἀπὸ ἐ-
 16 κείνους, δποῦ τὰ ἀγοράσουν, ὃθεν εἰς τὴν περὶ τούτων ἔνδειξιν, καὶ ἀσφάλειαν
 17 ἐγένετο τὸ παρὸν ἐπιτροπικόν μας γράμμα, ὑπογεγραμμένον παρ’ ἡμῶν τῶν
 18 κληρονόμων τοῦ μακαρίτου βιστιάρη, καὶ ἐπιβεβαιωμένον παρὰ τοῦ πανιερω-
 τάτου καὶ
 19 σεβασμιωτάτου ἡμῶν γέροντος ἀγίου δέρκων κυρίου κυρίου γρηγορίου, καὶ
 ἐδόθη εἰς χεῖ-
 20 ρας τῆς εὐγενείας των
 21 » ἐλέγκω βιστιάρ(η) βεβαιῶ τὰ ἀνωθεν

1816: φεβρουαρίου : 1:

- 2^η X. 22 » *Κωνσταν(τίνος) Ὁθωναῖος βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν*
 3^η X. 23 » *Κατήγκω Ὁθωναίου βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν*
 4^η X. 24 » *Τιωάννης Ὁθωναῖος βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν*
 5^η X. 25 » *μαριώρα Ὁθωναίου βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν*

31

Ἐπιστολὴ ἐπικυροῦσα
Πληρεξούσιον 30

1816, Φεβρουαρίου 1
Κωνσταντινούπολις

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἡ σύζυγος τοῦ βεστιαρίου Γεωργίου Ὁμωναίου καὶ τὰ τέσσαρα τέκνα του παρακαλοῦν τοὺς Κωνσταντάκην Μπάον καὶ Νικολάκην Βαλέταν, φίλους τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός των, ὅπως δεχθοῦν νὰ πωλήσουν τὰ ἐν Σίφνῳ ἀπομένοντα καὶ περιγραφόμενα πατρικά των κτήματα, ὅσα ἀπέμειναν ἀπώλητα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ θείου των Ἀγίου Ἐλασσῶνος Ἰγνατίου, δηλοῦντες ὅτι ἐσωκλείστως ἀποστέλλουν καὶ τὸ σχετικὸν πληρεξούσιον. Τοὺς παρακαλοῦν, τέλος, ὅπως προσπαθήσουν νὰ πωλήσουν τὰ κτήματα εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν καλυτέραν τιμὴν καὶ νὰ ἐμβάσουν τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιγραμματικὸν Γεώργιον Μπάον, ἀπὸ τὸν ὃποῖον αὗτοὶ ἔπειτα θὰ τὰ εἰσπροάξουν.

Περὶ τοῦ παρόντος ἐγγράφου βλέπε 30.